

Svensk författningssamling

Lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)

Utfärdad den 26 februari 2026

SFS 2026:109

Publicerad
den 3 mars 2026

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² att 2, 4, 5, 7, 8, 10, 12 och 14 b–17 §§ skattebrottslagen (1971:69) ska ha följande lydelse.

2 §³ Den som uppsåtligen lämnar oriktig uppgift till en myndighet eller låter bli att till en myndighet lämna deklaration, kontrolluppgift eller annan föreskriven uppgift och därigenom ger upphov till fara för att skatt undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till personen själv eller annan, döms för *skattebrott* till fängelse i högst två år.

4 §⁴ Om brott som avses i 2 § är att anse som grovt, döms för *grovt skattebrott* till fängelse, lägst sex månader och högst sex år.

Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om det rör mycket betydande belopp, om gärningsmannen använt falska handlingar eller vilseledande bokföring eller om förfarandet ingått som ett led i en brottslighet som utövats systematiskt eller i större omfattning eller i annat fall varit av synnerligen farlig art.

5 §⁵ Den som av grov oaktsamhet lämnar oriktig uppgift till en myndighet och därigenom ger upphov till fara för att skatt undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till uppgiftslämnaren eller annan döms för *vårdslös skatteuppgift* till böter eller fängelse i högst ett år.

Om gärningen med hänsyn till skattebeloppet och övriga omständigheter är av mindre allvarlig art, ska det inte dömas till ansvar enligt första stycket.

7 §⁶ Den som, i annat fall än som avses i 2 §, uppsåtligen lämnar oriktig uppgift till

1. en myndighet, om uppgiften rör förhållande som har betydelse för skyldigheten för uppgiftslämnaren eller annan att betala skatt,

2. någon som är skyldig att för henne eller honom innehålla skatt eller lämna kontrolluppgift eller motsvarande underrättelse, om uppgiften rör förhållande som har betydelse för skyldighetens fullgörande eller för skyldigheten för uppgiftslämnaren eller annan att betala skatt,

¹ Prop. 2025/26:43, bet. 2025/26:SkU6, rskr. 2025/26:160.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen, i den ursprungliga lydelsen.

³ Senaste lydelse 1996:658.

⁴ Senaste lydelse 1996:658.

⁵ Senaste lydelse 1996:658.

⁶ Senaste lydelse 2011:1247.

döms för *skatteredovisningsbrott* till böter eller fängelse i högst sex månader.

Detsamma gäller den som, i annat fall än som avses i 2 §, uppsåtligen låter bli att lämna en föreskriven uppgift angående sådant förhållande som anges i första stycket 1 eller 2 till någon som avses där. Detta gäller dock endast under förutsättning att uppgiften ska lämnas utan föreläggande eller uppmaning och inte avser egen inkomstdeklaration.

I ringa fall ska det inte dömas till ansvar enligt första eller andra stycket.

8 §⁷ Den som av grov oaktsamhet begår en gärning som avses i 7 § första stycket 2 eller andra stycket döms för *vårdslös skatteredovisning* till böter eller fängelse i högst sex månader.

I ringa fall ska det inte dömas till ansvar enligt första stycket.

10 §⁸ Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet åsidosätter bokförings-skyldighet eller sådan skyldighet att föra och bevara räkenskaper, som föreskrivs för vissa uppgiftsskyldiga och därigenom ger upphov till fara för att myndighets kontrollverksamhet vid beräkning eller uppbörd av skatt eller avgift allvarligt försvåras, döms för *försvårande av skattekontroll* till böter eller fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år.

I ringa fall ska det inte dömas till ansvar enligt första stycket.

12 §⁹ Den som på eget initiativ vidtar åtgärd som leder till att skatten kan påföras, tillgodoräknas eller återbetalas med rätt belopp, döms inte till ansvar enligt 2–8 §§.

Ansvar enligt 10 § inträder inte för den som på eget initiativ uppfyller skyldighet som där avses.

En vidtagen åtgärd enligt första stycket anses inte vara på eget initiativ om

1. Skatteverket har informerat om att myndigheten ska genomföra en generell kontroll,

2. åtgärden har en koppling till den generella kontrollen, och

3. åtgärden vidtas först två månader efter utgången av den månad då Skatteverket informerade om den generella kontrollen.

14 b §¹⁰ En ansökan enligt 14 a § ska ha kommit in till tingsrätten före utgången av den tid som begärs förlängd.

Har ansökningen getts in i rätt tid, bortfaller möjligheten att döma ut påföljd för brottet tidigast när beslut på grund av ansökningen har fattats. Om ansökningen inte bifalls, ska det i fråga om möjligheten att döma ut påföljd anses som om någon ansökan inte har gjorts.

14 c §¹¹ Tingsrättens handläggning av mål enligt 14 a § är skriftlig. I handläggningen får muntlig förhandling ingå när det kan antas vara till fördel för utredningen. Den misstänkte och dennes försvarare ska beredas tillfälle att yttra sig över åklagarens ansökan om så kan ske.

⁷ Senare lydelse 1996:658.

⁸ Senare lydelse 1996:658.

⁹ Senaste lydelse 2018:564.

¹⁰ Senaste lydelse 1985:105.

¹¹ Senaste lydelse 1996:658.

Beslut varigenom en domstol lämnat en ansökan enligt 14 a § utan bifall får inte överklagas. Beslut av tingsrätt att medge förlängning enligt 14 a § får överklagas. Överklagandet ska ha kommit in inom två veckor från den dag då den misstänkte, på sätt som gäller för delgivning av stämning i brottmål, delgavs beslutet.

I övrigt ska vad som är föreskrivet i rättegångsbalken om brottmål gälla i tillämpliga delar.

15 §¹² Har ett mål om brott enligt denna lag samband med en fråga om skatt eller avgift som handläggs vid en förvaltningsdomstol eller en förvaltningsmyndighet, får handläggningen av brottmålet vila i avvaktan på utgången i skatte- eller avgiftsfrågan endast om det är av avgörande betydelse för prövningen av målet att den frågan avgörs först.

I mål som avses i första stycket ska rätten samråda med förvaltningsdomstolen eller förvaltningsmyndigheten om målets handläggning, om det inte är obehövligt.

16 §¹³ En fråga om skatt eller avgift som handläggs vid en förvaltningsdomstol eller en förvaltningsmyndighet ska handläggas med förtur, om handläggningens resultat är av väsentlig betydelse för en förundersökning om brott enligt denna lag eller ett åtal för sådant brott.

Åklagaren ska se till att den domstol eller myndighet som avses i första stycket underrättas om sådana omständigheter som kan vara av betydelse för frågan om förtursbehandling.

17 §¹⁴ Förvaltningsmyndigheter som handlägger frågor om skatter eller avgifter ska göra anmälan till åklagaren så snart det finns anledning att anta att brott enligt denna lag har begåtts. Detta gäller dock inte om det kan antas att brottet inte kommer att medföra påföljd enligt denna lag eller om anmälan av annat skäl inte behövs. Skatteverket får fullgöra anmälningsskyldigheten till enhet inom myndigheten som ska medverka vid brottsutredning, om det inte finns skäl att anta att brottet föranleder annan påföljd än böter och den misstänkte kan antas erkänna gärningen. Detta gäller dock endast om den misstänkte fyllt tjugooett år.

Har i lag eller förordning meddelats bestämmelse som avviker från föreskrifterna i första stycket gäller den bestämmelsen.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

På regeringens vägnar

ELISABETH SVANTESSON

Linda Bolund Thornell
(Finansdepartementet)

¹² Senaste lydelse 1985:416.

¹³ Senaste lydelse 1983:460.

¹⁴ Senaste lydelse 2003:682.